

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.53. S. Ludovicus amans pacis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Valascus Angliam intraverit, & comper-
tum est, id esse factum permisso Regis in-
vitis Proceribus. Igitur portus Dorober-
niensis custodi, qui aditum illi dederat,
munus abrogatum fuit.

Sæcul. XIII.

A.C. 1258.

§. LIII.

S. Ludovicus amans pacis.

Pax Franciam inter & Angliam Parisiis
confecta est 28 Maji, quæ erat dies
Martis tertius post Pentecosten an. 1258. *Du Tillet.*
Ibi Rex Henricus abdicavit sua, quæ per-
hibebat, jura in Normanniam, Andega-
viam, Cenomanensem agrum, Pictavien-
sem provinciam & Turoniam: S. Ludo-
vicus ei cessit totum ducatum Aquitani-
cum comprehensis una juribus suis in
tres Episcopatus, Lemovicensem, Cadur-
censem, ac Petrocoranum; ea lege, ut
ipsum eorum Dominum, se clientem so-
lenni ritu profiteretur. Consilarii S. Lu-
dovici se his pactionibus strenue oppo-
nentes, Domine! inquebant, Anglorum
Regi ereptam sua culpa a te tuisque an-
tecessoribus partem regni tui tam ma-
gnam reddere vis beneficium non agni-
turo? Id vero nobis mirissimum. Scio
perbene, reposuit Rex sanctus, Angliæ
Regem & antecessorem ejus merito ami-
sisse terras, quas possideo; nec me tene-
ri ad restitutionem. Hanc facio tantum

*Angl. p. 176.**Joinv. p. 14.**119 observ.**p. 369.*

Sæcul. XIII.
A C. 1258.

Duchesne
to. 5. p. 370
Sup. Lib. 75
§ 57.
Sup. lib. 77.
§. 959.

Duchesne
to. 2. p. 36.

ap. Rayn.
n. 16.

ob pacis bonum, atque ut amicitiam concordiamque nos inter ac liberos nostros, qui consobrini sunt, nutriam. Denique hunc Principem reddam meum clientem beneficiarium; suamque is mihi obstringet fidem: quod nondum fecit. Ita loquitur Jonavillæ Dominus istarum rerum scientior illo ad S. Dionysium monacho, qui perhibet, Regem sensitse morsus animi ob Normanniam cæterasque terras Regi Joanni a Philippo Augusto de sententia Parium Franciæ ademptas.

Nemo tamen dixerit, S. Ludovicum non religiosissimum fuisse in abstinentia boni alieni. Indagabat solícite, an non antecessores sui aliqua contra jus fasque occupaverint: & idcirco in provinciis Inquisitores constituerat: sicut in Occitania Archidiaconus Aquensis cum tribus Religiosis, & summus Nemausi Prætor, Aurelianum & Bituricas versus Godefridus Bussiæ Archidiaconus Aureliensis debita solvere jussi fuerant: Inquisitorum plerique erant Canonici, qui ut bono huic operi vacantes residere in beneficiis suis censerentur, Rex a Papa Alexandro impetraverat. Contingebat interdum, ut, postquam bona quædam male parta esse constitit, homines illi, quibus restitutio fieri debebat, reperiri haud possent, quantacunque diligentia quærebantur. Qua de re consultus a Rege Papa
11. Apr.

11 Apr. 1258 litteras ad eum dabat, in quibus, cum eundem magnis ornasset laudibus, permittit, ut has restitutiones eleemosynis suppleat, per quas ipsum ab eis liberum fore declarat, addens tamen, si postmodo detegat homines, quibus restitutio fieri debeat, hanc ipsi omittendam non esse.

Dabantur etiam veteres Galliam inter & Arragoniam controversiæ, quas S. Ludovicus hoc ipso anno finiit. Cataloniam primitus Francia clientibus beneficiariis conferebat: & Arragoniæ Reges aliqua jura multas in terras cis montes Pyrenæos fitas acquisiverant. Lites has composituri duo Reges convenere de arbitris: S. Ludovicus Hebertum Decanum Bajocensem, Jacobus Arragoniæ Rex Guilielmum Montegrinium sacrarii Gerundani Præfectum elegit per compromissum mense Majo 1255 factum. Triennio post 16 Jul. 1258 Barcinone conclusa est transactio, per quam Rex Ludovicus Regi Jacobo omnia postulata & jura sua ad comitatus Barcinonensem, Oragianum, Ruscinonensem, cæterasque terras transmontanas ibi nominatim expressas; & Rex Jacobus Regi Ludovico cedit postulata & jura sua ad multas urbes terrasque cisalpinas, nempe Carcassonam, Biterras, Agatham, Albigam, Rutenam, Cadurcum, Narbonem, Milialdum, Ne-

Sæcul.XIII.
A.C.1258.

Marca Hisp.
App. n. 519.
n. 523.
Catel. Lang.
lib. 1. p. 29.

Sæcul. XIII.
A. C. 1258.

Joinv.
p. 119.

mausum, Tolosam, aliasque minore consideratione dignas. Universe ac generatim ut loquar: S. Ludovicus fuit ille vir, qui maxime omnium paci conciliandæ studuit præsertim inter subditos, ac regni sui Proceres: ipsi extranei eum sumebant arbitrum: adeo sapientiam ejus ac justitiam totus agnovit orbis.

§. LIV.

Tartari Bagdetiam capiunt.

Abulfarag.
p. 337.
Haito. c. 24.

Bibl. Orient.
p. 453.

p. 505.

p. 628.

Hunc annum 1258 Musulmannis memorabilem reddidit eventus inter primos historiæ suæ numerandus, occupatio Bagdetiæ per Tartaros facta, & Califarum extinctio. Hulacus Mangu-Cani frater, & Ginguis-Cani nepos anno Epochæ Arabicæ 651. Christi 1253 in Persiam duxit exercitum, quem frater ei suus tradiderat, e delectis Mogolibus compositum. Anno 654 (ejusdem Epochæ) stirpitus delevit Molheditas, qui erant Arfacidæ, ac ultimo eorum Principi, cui nomen Rucneddin Gurscha, omnia ipsius loca eripuit. Subsidium vero contra Molheditas a Califa Mostazem petens repulsam tulerat. Ergo post eorum interuersionem Bagdetiam versus movit. Mostazembillam trigesimum septimum Califam ex Abasis familia, ab anno 640 regnantem omnes Musulmanni suæ religionis